

Οι Ολλανδοί υποφέρουν από τις συνέπειες μιας αποκλειστικά δικής τους εκτροπής. Με τις τιμές των ακινήτων να έχουν πέσει κατά 21% από το 2008, οι ιδιοκτήτες-δανειολήπτες βλέπουν μπροστά τους τον γκρεμό. Το 30% εξ αυτών ήδη χρωστάνε περισσότερα στις τράπεζες από τη σημερινή αξία των σπιτιών που έχουν υποθηκεύσει, με αποτέλεσμα να μειώσουν δραστικά την κατανάλωση. Εάν προσθέσει κανείς σε αυτή την εικόνα και τις δημοσιονομικές περικοπές, που οι Ολλανδοί επέβαλαν με ενθουσιασμό στους εαυτούς τους, προκειμένου να δέσουν στο άρμα της λιτότητας τις «σπάταλες» χώρες της περιφέρειας, τότε η εξίσωση βγάζει... κατάμαυρα σύννεφα στον ορίζοντα.

Οι τιμές των ακινήτων στην Ολλανδία, όπως και στην Ισπανία, έφθασαν τα καλά τα χρόνια -μέχρι το 2008- ψηλά, πολύ ψηλά. Γοητευμένοι από την ιδέα ότι η ιδιοκτησία ακινήτου σε αυτή τη χώρα είναι σίγουρη επένδυση, οι Ολλανδοί άνοιξαν μεγάλες παρτίδες με τις τράπεζες. «Πρέπει να ζούμε μέσα στις δυνατότητές μας» ήταν το μότο της κυβέρνησής τους έναντι των υπόλοιπων Ευρωπαίων εταίρων της, για την ίδια όμως προφανώς δεν ίσχυε αυτό, δεδομένου ότι κανένα άλλο νοικοκυριό, σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα, δεν φέρει σήμερα τόσο βαρύ χρέος. Η «φούσκα» είναι αποτέλεσμα και της κυβερνητικής φορολογικής πολιτικής, αφού οι τόκοι των στεγαστικών δανείων ήταν 100% αφορολόγητοι – πολύ σοβαρό κίνητρο σε μια χώρα με εξαιρετικά υψηλούς συντελεστές και σοβαρός λόγος για να εφεύρουν οι τράπεζες μοναδικά, περίπλοκα προϊόντα που υποτίθεται ότι θα βοηθούσαν τους πελάτες τους να «ξεγελάσουν» ακόμα περισσότερο την Εφορία.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, το συνολικό χρέος των ολλανδικών νοικοκυριών, έναντι του ακαθάριστου διαθέσιμου εισοδήματός τους, έχει φθάσει πλέον το υπέρογκο 285%! Συγκριτικά, το αντίστοιχο ποσοστό στις ΗΠΑ το 2008 -τη δύσκολη χρονιά της κρίσης των τοξικών στεγαστικών δανείων- ήταν μόλις 108%, ενώ στη Βρετανία φθάνει το 146%. Οι τιμές των ακινήτων άρχισαν να πέφτουν γρήγορα από το 2011 μέχρι σήμερα και όλοι αναρωτιούνται με τρόπο τι θα γίνει εάν τα επιτόκια αυξηθούν, εάν τα νοικοκυριά δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν, εάν αρχίσουν οι κατασχέσεις από τις τράπεζες. Λίγοι αναλυτές πιστεύουν ότι η κρίση έχει πιάσει πάτο και το Χάαρλεμ, μεσαιωνική πόλη δυτικά του Αμστερνταμ, ιστορικά «κέντρο» της τουλίπας και για πολλούς η καλύτερη πόλη για ψώνια

στην Ολλανδία, δίνει μια εικόνα από το πιθανό μέλλον. Με τους πελάτες να έχουν μειώσει τις δαπάνες τους κατά 2,4%, οι βιτρίνες στον «καταναλωτικό παράδεισο» είναι άδειες. Οι χρεοκοπίες επιχειρήσεων έχουν καταρρίψει κι άλλο ρεκόρ το τελευταίο τρίμηνο, την ώρα που η ανεργία έχει φθάσει το 7%, ποσοστό υψηλό για τα δεδομένα του «Βορρά». Ένας από τους λόγους που οι τιμές των ακινήτων βρίσκονται σε διαρκή πτώση είναι και οι αλλοπρόσαλλες κινήσεις της κυβέρνησης, στην προσπάθειά της να περιορίσει μερικά από αυτά τα «εξωτικά» στεγαστικά δάνεια, και να μειώσει το κόκκινο φορτίο του χρέους.